

[Schovelin.]

berømte: Vali, Vali, se Vidar kalder dig! har jeg ikke hørt et større Nødraab end det, som det ærede Medlem af det andet Ting Hr. N. Neergaard udstødte, i Virkeligheden vel i første Række til sit eget Parti. Nu blev det ogsaa først honoreret fra Venstres Side, idet det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) ved første Behandling udtrykkelig sagde:

„Mit Partis ærede Ordfører i Folketinget har — som det synes mig med Rette — fremhævet, at det havde været naturligere, om den højtærede Finansminister var mødt her i Rigsdagen med et selvstændigt Lovforslag om Anvendelsen af disse Penge.“

Og han gentager senere:

„Jeg skal udtale, at Venstre her i Landstinget ogsaa vilde have fundet det naturligt, om den højtærede Finansminister var kommet med Forslaget i Form af en særlig Lov.“

Da Hr. N. Neergaard rejste denne Storm i det andet høje Ting, blev den højtærede Finansminister, som det fremgaar af Folketingstidenden, i første Øjeblik ligesom noget betuttet og sagde: Ja, men er det da værd at tage saa højtideligt? Nu viser det sig, at Finansministeren havde Ret; det var ikke værd at tage saa højtideligt. For efterhaanden som Tiden er gaaet, har den ærede Ordfører (Hauch) heller ikke taget det højtideligt. Naar man nu ikke fik et særligt Lovforslag om denne Bevilling, kunde man dog i hvert Fald have fordret, at Fordelingsreglerne blev andre og bedre, og som det allermindste kunde man dog i alt Fald have fordret, at man beholdt Fordelingsreglerne af 1903 og ikke indførte de Forandringer, som den højtærede Finansminister har indført. Men i Virkeligheden er det gaaet saaledes, at den ærede Ordfører har ført sit Parti paa den Maade, at Finansministeren her har vundet en stor og glimrende Sejr, og jeg maa da sige, at jeg beklager det ærede Medlem af det andet høje Ting Hr. N. Neergaard, som saaledes fuldkommen er ladt i Stikken af sit Parti her. Vi, der har større Partitroskab, og som har droffet Sagen i Forening, baade Landstingets Konservative og Folketingets Konservative, fastholder selvfølgelig i Modsætning til Venstre vort Standpunkt.

Jeg skal tillade mig at udtale angaaende de af os stillede militære Ændringsforslag, altsaa til §§ 22 og 23, at naar den ærede Ordfører sagde om de fra Venstres Side stillede Forslag, at de var Resultatet af de Overvejelser, som var anstillet paa Grundlag af de vejledende og udtømmende

Oplysninger, som den ansvarlige militære Sagskundskab har givet i Finansudvalget, er dette ikke rigtigt. Nej, det er vore Forslag. Vore Forslag er Resultatet af, hvad de ansvarlige Autoriteter har sagt i saa Henseende. Lad mig nævne f. Eks. for Krigsministeriets Vedkommende Kontiene Beklædning og Krigsmateriel, hvorom disse Oplysninger udtrykkelig siger, at netop de Summer, vi foreslaar, er de rette. Det er ogsaa f. Eks. for Marineministeriets Vedkommende saaledes, at Folketingets Venstre har foreslaaet, at Summen 1 205 000 Kr. paa Udrustningskontoen A. II. A. II. a. 3., som nu er nedsat til 1 180 000 Kr., forhøjes med 100 000 Kr. Man faar saa en Oplysning om, at det er den Sum, der medgaar til Eskadreøvelser. Og straks siger Venstre: Naa, men er det kun nødvendigt i Tilfælde af, at der skal afholdes Eskadreøvelser, kan vi jo lige saa godt stryge dem. Men nu vil jeg dog spørge, om ikke Eskadreøvelser er et nødvendigt Led i Mandskabets Uddannelse, og om man i det hele taget fra Venstres Side vil holde paa, at dem kan man uden videre lade være at afholde?

Der er med Hensyn til Vedligeholdelsen af Magasinbeholdningen blevet oplyst, at man vel skønmæssigt kan nøjes med en Forhøjelse af 90 000 Kr.; Landstingets Venstre gaar saa i Modsætning til Folketingets Venstre fra 100 000 Kr. ned til 90 000 Kr. af lutter Skræk for, at der skulde blive 10 000 Kr. for meget til dette Værn, Marineværnet, som er forladt af baade Guder og Mennesker, skønt der sikkert nok var god Brug for disse Penge.

I det hele taget maa jeg sige, at jeg ikke rigtig forstaaer, hvorfor Venstre har stillet disse Forslag til militære Bevillinger; for det er jo hverken hugget eller stukket; derigennem sker der intet som helst, der bøder paa hele den nuværende Situation; derigennem tilvejebringes der ingen principiel Overensstemmelse mellem den lovfæstede militære Ordning og Finansloven. Og hvis dette ikke er Tilfældet, saa er i Virkeligheden Formaalet, som man tænkte sig at fyldestgøre, overhovedet ikke fyldestgjort. Jeg begriber derfor ikke, hvorfor Venstre overhovedet har stillet disse Ændringsforslag. De, der virkelig vil skabe Overensstemmelse mellem 1922-Ordningens nødvendige Krav og Finansloven, maa ubetinget stemme for de fra konservativ Side stillede Ændringsforslag.

Men selvfølgelig har vi Konservative allerede i vore Skoleforskrifter læst, at „Noget er bedre end intet“ eller, som det ogsaa hedder, „Smuler ere ogsaa Brød“. Som Følge deraf vil vi subsidiært stemme for Venstres